

מ"ח 1483/18 - מוחמד עדאס נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

מ"ח 1483/18

לפני: כבוד המשנה לנשיאה ח' מלצר

המבקש: מוחמד עדאס

נ ג ד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשה להמשך עיכוב ביצוע גזר דינו של בית המשפט
המחוזי בירושלים (כב' השופטים: ר' יעקובי, מ' בר-עם ו-
א' רון) ב-ע"פ 58368-07-17 מתאריך 04.12.2017;

המבקש: בעצמו

החלטה

עמוד 1

1. בפני בקשה להמשך עיכוב ביצוע גזר דינו של בית המשפט המחוזי בירושלים (כב' השופטים: ר' יעקובי, מ' בר-עם ו-א' רון) ב-ע"פ 58368-07-17 מתאריך 04.12.2017 וזאת עד להכרעה בבקשה למשפט חוזר שהמבקש הגיש. במסגרת גזר הדין הושת על המבקש, בין השאר, עונש של 21 חודשי מאסר לריצוי בפועל (בניכוי ימי מעצרו).

2. בתאריך 05.01.2018, הורה חברי, השופט א' שהם על עיכוב ביצוע עונש המאסר שהושת על המבקש בבית המשפט המחוזי, וזאת עד להחלטה אחרת בבקשה לרשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בירושלים שהמבקש הגיש (ראו: רע"פ 9952/17).

3. בתאריך 28.01.2018 דחה חברי, השופט א' שהם, את הבקשה לרשות ערעור הנ"ל, בקובעו, בין היתר, כדלקמן:

"המדובר בפעילות עבריינית נרחבת מצדו של המבקש, כאשר הוצאו על ידו חשבוניות פיקטיביות בסכום העולה על חמישה מיליון ש"ח, שעה שסכום המס המגולם בהן, אשר הועבר לידי המבקש, עולה על 690,000 ש"ח - ולפיכך מדובר בעבירות שנעברו בנסיבות מחמירות. על יסוד האמור, הנני תמים דעים עם בית המשפט המחוזי, בקובעו כי אין מקום להתערב בעונש שהושת על המבקש בבית משפט השלום". (ראו: שם, בפיסקה 7).

לפיכך, נקבע כי המבקש יתייצב לריצוי עונשו ביום 18.2.2018, עד השעה 10:00 בימ"ר ניצן, או על פי החלטת שירות בתי הסוהר.

4. במסגרת הבקשה להמשך עיכוב ביצוע - המבקש טוען כי יש להיעתר לבקשה להמשך עיכוב הביצוע, ולו מן הטעם כי סכום המס, אשר נטען לגביו כי הוא החסיר מקופת המדינה, שולם, לשיטתו, על ידי מי שעשו שימוש בחשבוניות שנופקו להם, כך שאין מדובר בחסרון כיס שנגרם למדינה, ואף לא קיים מחדל שעל המבקש להסירו, שכן סכום המע"מ שולם במלואו לקופת המדינה.

5. לאחר עיון בבקשה להמשך עיכוב ביצוע ובחומר שצורף לה, הגעתי לכלל מסקנה כי דין הבקשה לעיכוב ביצוע - להידחות. בית המשפט המחוזי הנכבד קבע, בין היתר כי: "בהינתן ריבוי העבירות שבהן הורשע המערער ומכלול הנסיבות, העונש הכולל שהוטל על המערער אינו מחמיר עמו יתר על המידה" (ראו: פסקה 8 לפסק הדין). עוד נקבע כי "כל השיקולים שניתן היה לשקול לקולא כבר נשקלו על-ידי בית משפט קמא ואין בסיס לטענה כי היה מקום להשקיף על העבירות בחומרה מופחתת ולגזור עונש קל יותר" (ראו: שם). בנסיבות אלו, ומבלי שאקבע כאן כל מסמרות בדבר, בפני המבקש עומדת, לכאורה, משוכה גבוהה בבקשתו למשפט חוזר. בפסיקתנו נקבע כי: "עצם הגשת בקשה למשפט חוזר אינה מהווה עילה לעיכוב ביצוע העונש" (ראו: מ"ח 211/16 מרדינגר נ' מדינת ישראל (13.01.2016)).

משאלו הם פני הדברים, האינטרס הציבורי בביצוע העונש בעניינו של המבקש - גובר.

6. נוכח כל האמור לעיל, הבקשה להמשך עיכוב הביצוע - נדחית. המבקש יתייצב איפוא לריצוי עונש המאסר שנגזר עליו בתאריך 22.02.2018, עד לשעה 10:00 בבימ"ר ניצן, או במקום אחר, על פי החלטת שירות בתי הסוהר, כשברשותו תעודת זהות, או דרכון. על המבקש לתאם את הכניסה למאסר, כולל האפשרות למיון מוקדם, עם ענף אבחון ומיון של שירות בתי הסוהר, טלפונים: 08-9787377, או 08-9787336. עד להתייצבותו של המבקש לתחילת ריצוי עונשו ימשיכו לחול עליו תנאי השחרור בערובה שהושתו עליו.

ניתנה היום, ד' באדר התשע"ח (19.2.2018).

המשנה לנשיאה
